

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

19. Dies Decembris. Dignus planè est morte, qui tibi recusat vivere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

volare, non potero te amare? En Christe; quia tu es Dominus cæli, & terræ, totius cæli, & terræ stipatus amoribus: Tibi procumbo, quidquid hîc, vel illic immortalium flammarum collucet, illud totum tibi repræsentio; ut amoris mei suppleant defectum. Illic in regione Veritatis gaudebo, videns in te uno, omne verum.

Est pro ventre merum; pro mente, & pectore verum.

19. DIES DECEMBRIS.

Dignus planè est morte, qui tibi recusat vivere. *Bernard. super Cant.*

Christus I.
est vita.

CUi potius oportet vivere; quam ei, cui omnia vivunt? in quo vivimus, movemur, & sumus? qui est Auctor omnis vitæ; qui est vita vitæ nostræ, qui sibi viventibus promittit vitam æternam? An non dignissimus morte, & quidem æternâ, & in eâ pœnis sempiternis, qui recusat ei vivere; ex quo, per quem, & in quo est omnis vita? Vivere Christo; est mori mundo; mori mundo, est nihil sapere eorum, quæ sunt mundi. Sicut cadaver; si induatur purpurâ, & bysso, & non erigit cristas; si ab omnibus, ut Dominus omnium, prono capite honoretur; varii procures, eum ut Regem omni prosequantur cultu, non inflatur fastu: si illi apponantur selectissima fercula, suavissima bellaria, generosum massicum; nullum prodit famis indicium, edendi desiderium: omnia ei, quæ expetunt omnes, offerantur; ita se gerit, ac si nihil offerres; caret omni motu, & sensu. Si talem te exhibeas circa bona mundi; mortuus es mundo: & sic

sic mori mundo, est vivere Christo. Potestne fingi
beatior vita; quam ejus, qui potest verè sine fūco di-
cere cum Paulo: *Vivo ego, jam non ego; vivit verò in me
Christus?*

II. Quid jucundiùs; quam vivere ei, qui immen-
sitatis suæ circulo infūbito continet omnem beatita-
tem? cujus Potentiæ, nihil est arduum; sapientiæ, ni-
hil obscurum; Majestati, nihil non subditum; Feli-
citati, nullum non gaudium illigatum. Cujus tota
vita in amoribus Divinis decurrat; ita ut ipsum ejus
vivere, nihil sit, nisi Christum diligere. Ut ipsæ
quas trahit, auræ, sint anhelitus amoris: ut omnes
cordis reciprocationes, omnes arteriarum pulsus,
omnes discursus spirituum, Christo dedificentur,
tamquam nobiles impetus amoris: ut Christo cor
se agitet, ei pulmo respiret; ei jecur sanguinem co-
quat; ei sanguis in venas diffuat; ei venæ micent;
ei ossa durentur, ei nervi se tendant; ei spiritus dis-
cursent; ei calor vitalis æstuet; ei medullæ pingues-
cant: Christo denique soli nutriatur, vegetetur,
crescat, sentiat, cogitet, velit, vivat, moriatur. Ut vi-
vas Christo, debes sic aspirare ad ejus amorem, sicut
corpus assidue ducit anhelitum, auramque trahit.
Nam si corpus affluxu aëris; anima vivit influxu
Amoris. Tametsi, ut amor erga summum Bonum sit
& ipse summus, debet cum aliquo discrimine æmu-
lari anhelitum corporis: corpus aërem, quem ad
se attraxit, mox velut inutilem rejicit; & pulmonem
respirandi officinam, perpetuâ vicissitudine clau-
dens, referansque, quantum auræ hausit, tantun-
dem remittit. Non cadat hoc in animum tuum; ut
Christi amorem, quem semel admisit, remittat; nam

quo momento hoc faceret, à morte occuparetur; unica enim animi vita, est Christum amare. Amoris in corde corruptio, est mortis in Anima generatio; illo fugiente, hæc accedit.

III. Imitare Davidem dicentem: (a) *Os meum aperui, & attraxi spiritum*, nec de illo remisso verbum adjungit. Sic cor tuum attrahat spiritum Amoris Divini; nec unquam illum remittat. Amor, tanquam spiraculum vitæ est; quod Deus homini à se formato de limo terræ spiravit in faciem; & reddi non potest, quin mors sequatur. Amor, est tanquam Spiritus sanctus; imò, est ipse Spiritus sanctus, quem Christus insufflando, Apostolis dedit: & utique voluit, ut repulsus ad se rediret. Anima igitur Christum, non respirando; sed continenti tractu spirando Amorem. Amor ejus in corde tuo exundet, atque exæstuet tanquam mare; sed non, ut tanquam mare refluat, & retrò vertat. Motus perpetuus, cujus inventio adhuc humana ingenia fatigat; in Amore tuo erga Christum emineat. Ignis amoris tui in Christo amando accensus nunquam dicat, Sufficit. Non sit Amor tuus, ut Sol; qui ad arduam septentrionis plagam enixus, cursum convertit, & iter versus depressum mundi polum relegit. Nullum sit amoris tui solstitium, nulla conversio; ascendat semper, sine standi mora, sine damno relapsus, symbolumque suum habeat, Plus ultra. Modus amandi Christum, sit sine modo. Et quomodò, ô Christe! amor meus, Divinitatem tuam ingressus, posset habere limites, cum ad nullum appellere terminum possit: in immenso igitur perfectionum tuarum campo se perdit; &

(a) *Psal. 118.*

& metâ destitutus non sistit nec resilit ; sed demum finitus, in spatio infinito evanescit : & quo vergat, nescit. Non offendit in Te terminum, undè se reflectat ; sed nec veritatem aliquam, per quam à rectitudine ardoris sui intraçtus feratur. Solis radius illapsus aëri, quanquam per illum se penetrat ; quia tamen à puro æthere intensius elementum incidit, à recto suo tramite aliquantum inclinatus desciscit. At amor meus, per simplicissimam naturam tuam progressus, omnesque perfectiones infinitas offendens ; nullam causam nanciscitur, ob quam flammæ suæ in Te amando lapsum etiam modicè inclinet. Itaque modus, & motus amoris mei sit unica tua voluntas ; solumque velim, quod tu ames ; solum amem, quod tu velis.

Quod cupis, ipse volo ; quod non cupis, hoc quoque nolo.

20. DIES DECEMB.

Illâ est vita hominum, ubi est lumen verum, quod illuminat omnem hominem. S. Augustinus annotat. in Job c. 10.

Christus, est
lux mundi.

I. **S**ic se habet Deus erga genus humanum, & Christum : sicut oculus erga objectum suum, quod est, colores, & lux ; sine luce omnes colores sunt inaspectabiles. Tollatur fons omnis lucis, Sol, & hortis venustas, nemoribus viror, campis amœnitas, palatii splendor, mundo sua forma perit. Lux gemmis, lux floribus pulchritudinem præstat : à luce smaragdus, & amaranthus virent ; adamas, & narcissus albet ; hyacinthus, & crocus flavescent ; pyropus, & rosa purpurascunt. Sic Christus, lux mundi, facit,

ut